Lietas Nr. 11520066613
Lietvedības Nr. K30-0293-15/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 16.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Krigena-Jurkāne
ar sekretāri O.Puriņu
piedaloties prokuroram P.Urbānam
advokātiem G.Štaueram un M.Silinam
2015.gada 13.-16.martā
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu, kurā
/pers. B/, personas kods /personas kods/,
tiek apsūdzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā,

konstatēja

/pers. B/ vadot transportlīdzekli pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā /pers. C/ nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, sekojošos apstākļos:

2013.gada 20.septembrī ap plkst.13.24, /pers. B/ vadīja automašīnu /TL marka/ v.n.z. /TL numurs/, ar kuru brauca Rīgā pa Kr.Valdemāra ielu no A.Briāna ielas puses Mālpils ielas virzienā.

Turpinot kustību pa Kr.Valdemāra ielu pretī nama Kr.Valdemāra ielā Nr.8 3 /pers. B/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 4.p., 10.p., 70.p. un 89.p. prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojas tā, lai nedarītu satiksmei bīstamu situāciju un nenodarītu zaudējumus, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, uzsākot apgriešanos braukšanai pretējā virzienā, nepārliecinājās par drošību un par to, vai nedarīs traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem, nedeva ceļu motociklam /TL marka/ v.n.z. /TL numurs/, kuru vadīja /pers. C/, kurš bija uzsācis /pers. B/ vadītās automašīnas apdzīšanu, kā rezultātā notika minēto transportlīdzekļu sadursme ar automašīnas priekšējo kreiso stūri un motocikla labajiem sāniem, kā rezultātā motocikls apgāzās un nokrita uz braucamās daļas.

Augstāk minēto Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un sadursmes rezultātā /pers. B/ nodarīja motocikla vadītājam vidēja smaguma miesas bojājumus, kas izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu, kas pārsniedz 21 dienu un proti: abu apakšstilba kaulu lūzumu apakšējā trešdaļā, ādas nobrāzumus vēdera priekšējā sienā un kreisā elkoņa locītavas rajonā.

Ar savu rīcību /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/ neizteica attieksmi pret apsūdzību, norādot, ka atzīst notikušos apstākļus un tieši ka notika ceļu satiksmes negadījums, bet apsūdzētās rīcībā nav pietiekošas informācijas, lai apsūdzētā varētu izdarīt secinājumu vai ir vainīga. Par faktiskiem lietas apstākļiem apsūdzētā liecināja, ka 2013.gada 20.septembrī ap plkst.13:20, apsūdzētā vadīja automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/pa Kr.Valdemāra ielu virzienā no centra Mālpils ielas virzienā, Rīgā. Automašīna bija tehniski darba kārtībā, apsūdzētā vēlējās apgriezties, lai novietotu automašīnu pretējā ielas puse, plānoja apgriešanās manevru iepriekš, vēl pārbraucot Kr.Valdemāra un Briāna ielas krustojumu, paskatījās atpakaļskata spoguļos, lai pārliecinātos, ka aiz apsūdzētās nebrauc mašīnas, vai neiedegās sarkanā gaisma un mašīnas pārtrauks kustību. Apsūdzētā saprata, ka ar savu apgriešanas manevru traucēs satiksmi, bet apgriešanās tika veikta vietā, kur līnija ir pārtraukta, kas ļauj veikt šādu manevru. Apsūdzētā paskatījās atpakaļskata spoguļos vēl pārbraucot krustojumu, motociklu neredzēja, redzēja aiz sevis mašīnas. Pārbraucot krustojumu apsūdzētā samazināja ātrumu, parādīja pagriezienu, piebremzēja, gandrīz jau apstājās, ātrums bija minimāls. Automašīna atradās tuvāk sadales līnijai, paskatījās atpakaļskata spogulī, kas ir salonā, atpakaļskata spogulī labajā pusē, neredzēja motociklistu nevienā no spoguļiem, sāka apgriešanas manevru un sajūta sitienu kreisajā pusē. Pēc tam apsūdzētā saprata, ka sadurās ar motociklu. Sadursmes rezultātā tika bojāta automašīnas kreisā puse. Pirms manevra apsūdzētā pārliecinājās, ka nebija mašīnu pretējā joslā, tās bija ļoti tālu, pārliecinājās, ka aizmugurē neviens netaisījās apdzīt. Apsūdzētā brauca plūsmā, tad sāka bremzēt, plūsmas ātrums bija aptuveni 40 km stundā, pēc tam apsūdzētās ātrums bija ap 20 km stundā. Ar kādu ātrumu brauca motocikls nevar pateikt, jo neredzēja, ka motocikls tuvojās, var pieļaut, ka motociklists izbrauca jau pēc tam, ka apsūdzētā sāka apgriešanas manevru, tāpēc motociklu neredzēja. Sadursme, notika, kad apsūdzētās mašīna stāvēja perpendikulāri, mašīnas priekšēja daļa jau bija uz pretējās puses, salīdzinot ar virzienu, kurā sākotnēji brauca, pretējā joslā.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētā neizteica savu attieksmi pret apsūdzību, tiesa atzīst, ka apsūdzētās vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījuma ir pierādīta ar pirmstiesas procesa laikā iegūtiem pierādījumiem- ziņām par faktiem, kas izriet no cietušā /pers. C/, liecinieka /pers. G/ un krimināllietā esošajiem dokumentiem.

Tiesas sēdē cietušais /pers. C/ liecināja, ka 2013.gada 12.septembrī, aptuveni pēc vieniem brauca ar motociklu /TL marka/ virzienā pa Kr.Valdemāra ielu uz Duntes ielu, pārbraucot pāri Bruņinieku ielas krustojumam, bija diezgan liels sastrēgums, līdz ar to satiksme virzījās uz priekšu ļoti lēni. Tuvojoties Kr.Valdemāra ielas krustojumam ar Briāna ielu, šķērsojot krustojumu, priekšā bija mašīna, melnas krāsas, numuru neatceras, kura ļoti lēni palielināja ātrumu, līdz ar to, izvērtējot to, ka priekšā ir trolejbusu pietura, uzskatīja, ka automašīnas vadītājs varētu laist pasažieru ārā, līdz ar to transportlīdzeklis apstāsies. Līdz ar to pārbaudot, vai ir iespēja apdzīt šo mašīnu, vai pretī nebrauc mašīna, izvērtējot šo situāciju veica apdzīšanas manevru. Apdzīšanas manevru cietušais sāka ceļa posmā, kur ir pārtraukta līnija. Pirms apdzīšanas motocikla ātrums bija ap 30 km stundā. Cietušais apdzina melno mašīnu, aiz kuras neredzēja nevienu mašīnu līdz sadursmei. Savā joslā cietušais neredzēja nevienu mašīnu, kad izbrauca uz pretējo joslu ieraudzīja sarkano mašīnu. Būdams apdzīšanas manevrā, pamanīja, ka sarkans /TL marka/ veic apgriešanās manevru (mašīna bija perpendikulāri motociklam). Sadursmes brīdī motocikla ātrums bija aptuveni 50 km/h. Cietušais paspēja bremzēt un bija spiests mainīt kustības trajektoriju. Notika sadursme. Sadursme notika ar mašīnas priekšējā bampera kreiso pusi ar motocikla aizmugurējo pusi. Starp cietušo un sarkano mašīnu bija viena mašīna – melnais džips. Rezultātā cietušajam bija lauzta kāja, bija abu kaulu lūzumi. Bija arī tādi miesas bojājumi kā kreisās gūžas augšējās daļas nobrāzums, elkoņa nobrāzums. Cietušajam sakarā ar kājas lūzumu bija vairākās operācijas, ilgi nespēja strādāt, līdz ar to morālo kaitējumu novērtē EUR 10000 apmērā. Ārstēšana vēl turpinās, jo trešā pēdējā operācija tika taisīta 2014.gada decembrī, kā arī cietušajam vēl joprojām ir nepieciešama rehabilitācija, jo kreisā kājas puse vēl ir nejūtīga, kā arī celis jāārstē.

Liecinieks /pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka ir bijis aculiecinieks transportlīdzekļu sadursmei, kurā cieta motociklists. Avārija notika Kr.Valdemāra ielā, liecinieks brauca divas mašīnas aiz muguras, redzēja, ka sieviete veica kreiso pagriezienu ar automašīnu, kā rezultātā notika sadursme ar motocikla vadītāju. Liecinieks brauca ar /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs bija /TL numurs/. Motocikls pirms avārijas brauca pa priekšu liecinieka vadītajai automašīnai. Kustība bija pa Kr.Valdemāra ielu virzienā uz Sarkandaugavas pusi. Sievietes vadītā automašīna no labas puses veica kreiso pagriezienu, respektīvi, motocikla vadītājam vairāk nebija kur palikt. Visi brauca vienā plūsmā, sievietes vadītā automašīna samazināja ātrumu, lai veiktu kreiso pagriezienu no labās puses, motocikla vadītājs strauji sāka bremzēt, lai izvairītos no sadursmes, sanāk, ka motocikla kustība tajā brīdī bija vairāk uz kreiso pusi. Sieviete veica apgriešanas manevru. Liecinieks bija aiz vienas mašīnas no sarkanās mašīnas. Sadursme notika brauktuves vidu. Motocikls taisījās veikt apdzīšanu, bet lieciniekam liekas, ka tajā brīdī viņš vēl nebija uzsācis manevru. Plūsmas ātrums bija aptuveni 50 km/h, robežas no 40 līdz 60 km/h, precīzi neatcerās, bet sastrēgums tomēr nebija. Neatcerās kāda mašīna bija priekšā. Liecinieks varēja visu skaidri redzēt, jo sanāca tā, ka sievietes mašīna bija ieņēmusi labo pusi, otrā mašīna arī vairāk bija ieņēmusi labo pusi, bet liecinieks bija vairāk pa vidu. Kad sieviete bremzēja un veica apgriešanās manevru liecinieks tieši redzēja kā motocikls sadurās ar mašīnu. Liecinieks nevar pateikt vai tas notika liecinieka braukšanas joslā vai pretējā, jo jau ir pagājis ilgs laiks, neatceras kādā krāsā bija sievietes mašīna. Liecinieks neatceras, vai motocikls paradīja pagriezienu. Liecinieks sīki neatceras detaļas, jo ir pagājis ilgs laiks.

Tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tika nolasītas liecinieka /pers. G/ liecības, kas sniegtas 2013.gada 1.oktobrī /l.l. 38-39/, kur liecinieks liecināja, ka 2013.gada 20.septembrī ap plkst.13.24, liecinieks, vadot automašīnu /TL marka/ v.n.z. /TL numurs/, brauca Rīgā, pa Kr.Valdemāra ielu no Rīgas centra puses, Sarkandaugavas virzienā. Liecinieka vadītās automašīnas priekšā brauca motocikls, kuram pa priekšu brauca melnas krāsas automašīna. Melnajam automobilim pa priekšu brauca sarkanais /TL marka/. Automašīnu plūsmas braukšanas ātrums bija ap 40 km/h. Automašīna /TL marka/ brauca tuvāk labajai ceļa malai, brauca nedroši, it kā kaut ko meklējot. Vienā brīdī motociklists uzsāka melnā automobiļa apdzīšanu. Tajā brīdī, kad motociklists veica apdzīšanas manevru, automašīnas /TL marka/ vadītāja strauji uzsāka apgriešanas manevru un nošķērsoja motociklistam ceļu. Motociklists bremzēja, liecinieks redzēja, ka motociklam iedegās stopsignāls un mēģināja izvairīties no sadursmes, mainot kustības virzienu pa kreisi. Sadursme notika tuvu braukšanas vidum, pretējā braukšanas joslā. Automobilis Nissan bija līdz pusei iebraucis pretējā joslā – atradās gandrīz perpendikulāri brauktuvei ar aizmugurējiem riteņiem – vēl savā braukšanas joslā. Liecinieks pievērsa uzmanību automašīnas /TL marka/ priekšējai daļai un neredzēja kā mirgo pagrieziena rādītājs. Sadursme notika starp automašīnas priekšdaļas kreiso stūri un motocikla labo sānu. Pēc sadursmes motociklists uzbrauca uz ietves novietotai automašīnai, nokrita no motocikla, bet motocikls uz sāniem aizslīdēja tālāk un apstājās tā, kā ir fiksēts protokola shēmā. Sieviete pēc negadījuma nobrauca no sadursmes vietas.

Liecinieks /pers. G/ liecināja, ka tiesas sēdē sniegtajās liecības ir pretrunas salīdzinājumā ar pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām, jo pagājis ilgs laika periods, līdz ar to liecinieks uztur pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

20.09.2013.g. ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr.266242 ar shēmu un fototabulu. /1.1. 8-15/ fiksēts notikuma apraksts - 2013.gada 20.septembrī plkst.13.24 Rīgā uz Kr.Valdemāra ielas pie nama Nr.83 notika sadursme ar vienā virzienā braucošiem transportlīdzekļiem /TL marka/ v.n.z./TL numurs/, motocikls Cagiva v.n.z. /TL numurs/, kuri brauca pa Kr.Valdemāra ielu no A.Briāna ielas puses virzienā uz Mālpils ielu. Sadursmes reaultātā cieta motocikla vadītājs.

Saskaņā ar tiesu medicīniskās ekspertīzes 2013.gada 9.decembra atzinumu Nr.32-3102 cietušajam /pers. C/ ir sekojoši miesas bojājumi - abu apakšstilba kaulu lūzumi apakšējā trešdaļā, ādas nobrāzumus vēdera priekšējā sienā un kreisā elkoņa locītavas rajonā, kas varēja rasties 2013.gada 20.septembrī cietu-trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, lēumā uzrādītajos ceļu satiksmes negadījuma apstākļos un pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošu veselības traucējumu, kas pārsniedz 21 dienu. /l.l. 34-35/

Saskaņā ar eksperta 2014.gada 21.februāra atzinumu Nr.14-138 ir secināts, ka automobiļa /TL marka/, v.r.n. /TL numurs/, kustības ātrums, veicot apgriešanās manevru, vareja būt līdz 15 km/h. Motocikla /TL marka/, v.r.n. /TL numurs/,

braukšanas ātrums sadursmes brīdī bija 50…56 km/h. Automobiļa /TL marka/ vadītāja veica apgriešanas manevru un izraisīja sadursmi ar motociklistu, kurš veica apdzīšanas manevru. Sadursmes brīdī automobiļa priekšējais kreisais stūris kontaktējās ar motocikla labajiem sāniem, kā rezultātā motocikls apgāzās un nokrita uz braucamo daļu. Automobiļa /TL marka/ v.r.n. /TL numurs/ vadītājas rīcība veicot apgriešanas manevru un izraisot sadursmi ar motociklu, kurš atradās apdzīšanā, bija ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesls /l.l. 54-56/

Tiesa novērtē iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, novērtējot tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas sastāda Krimināllikuma 260. panta pirmajā[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Tiesa atzīst, ka pierādīšanas gaitā ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par /pers. B/ vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā un nav konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu apsūdzētās attaisnošanai.

Tiesa, izvērtējot kriminālprocesā veiktās ekspertīzes eksperta atzinumu, pievienojas pirmstiesas procesā eksperta /pers. N/ veiktās ekspertīzes izdarītajiem secinājumiem par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem. Ekspertu atzinumā norādītais apstiprinās ar cietušā /pers. C/ un liecinieka /pers. G/ liecībām.

Tiesa neieguva objektīvus pierādījumus tam, ka motocikla vadītājs pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu. No liecinieka /pers. G/ un cietušā /pers. C/ liecībām secināms, ka plūsmas braukšanas ātrums pirms motocikla manevra uzsākšanas bija 40 km stundā un starp cietušā un apsūdzētās automašīnām atradās tikai viena automašīna.

Tiesa atzīst, ka izklāstītās cietušā /pers. C/ un liecinieka /pers. G/ liecības, un rakstveida pierādījumi pilnībā apstiprina /pers. B/ vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Minētie pierādījumi tieši apstiprina, ka /pers. B/ rīcība – konkrēto Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana, bijusi par iemeslu apsūdzībā izklāstītajām sekām, kā nodibināšana ir pierādīšanas priekšmets konkrētajā kriminālprocesā. Apsūdzētajai saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu prasībām pirms apgriešanās bija jāpārliecinās, ka viņa netraucēs nevienu vadītāju, kas uzsācis apdzīšanas manevru. Lietā nodibināts, ka /pers. B/ šīs prasības nav ievērojusi. Motocikla vadītājam /pers. C/, kurš jau atradās kustībā, bija braukšanas priekšroka attiecībā pret /pers. B/ transportlīdzekli. Liecinieks /pers. G/ pirmstiesas procesā un cietušais /pers. C/ ir liecinājuši, ka apsūdzētā manevru bija uzsākusi pēc tam, kad apdzīšanas manevru bija uzsācis motocikla vadītājs /pers. C/. Tiesa uzskata, ka tas apstāklis, ka tiesas sēdē liecinieks /pers. G/ bija sniedzis liecības, kas atšķiras no pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām, nedod tiesai pamatu apšaubīt liecinieka pirmstiesas procesā sniegtās liecības, ņemot vērā, ka tiesas sēdē liecinieks tika nopratināts 2015.gadā, liecinieks tiesas sēdē apstiprināja 2013.gadā sniegtās liecības par satiksmes negadījuma apstākļiem, norādot, ka bija aizmirsis notikumus.

Tiesa atzīst apsūdzētās vainu viņai inkriminētajā nodarījumā, jo apsūdzētā, izpildot apgriešanās manevru, traucēja ceļu /pers. C/ vadītajam motociklam, kas veica apdzīšanas manevru.

Tiesa uzskata, ka tas apstāklis, ka ir konstatēts, ka /pers. C/ vadītā motocikla ātrums sadursmes brīdī bija 50-56 km stundā, /pers. C/ pirms sadursmes bija bremzējis, kas dod pamatu šaubām par motocikla ātruma pārsniegšanu avārijas brīdī, nedod pamatu šaubām par apsūdzētās vainu. Tiesas ieskatā šaubas par /pers. C/ vadītā motocikla ātrumu, tas ir, ka iespējams, /pers. C/ ir pārsniedzis atļauto ātrumu 50 km stundā, ātruma pārsniegums pats par sevi nav uzskatāms par sadursmes izraisītāju un nebūtu nodarījis cietušajam miesas bojājumus. Ņemot vērā, ka /pers. C/, izpildīja apdzīšanas manevru vietā, kur tas atļauts, jāatzīst, ka pat ja būtu konstatēts /pers. C/ pārkāpums – ātruma pārsniegšana, tas nebūtu cēloniskā sakarā ar seku iestāšanos.

Atzīstot apsūdzētās /pers. B/ vainu par pierādītu, nodarījuma kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētā /pers. B/ ir sodāma.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajai /pers. B/ nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgās personību, veselības stāvokli, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta noteikumiem /pers. B/ izdarītais noziedzīgs nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Tiesa nekonstatē apsūdzētās /pers. B/ atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Par apsūdzētās /pers. B/ personu noskaidrots, ka apsūdzētā agrāk nav sodīta, strādā par /amats/, apgādībā meita.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, apsūdzētajai nav atbildību pastiprinošu apstākļu, apsūdzētā nav krimināsodīta, tiesa atzīst, ka /pers. B/ var izciest sodu, atrazdamies sabiedrībā. Apsūdzētajai nav piemērojams Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais bargākais sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

Lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā otrajā daļā paredzēto soda mērķi, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētā ir sodāma ar piespiedu darbu.

/pers. B/ nav piemērojams Krimināllikuma 260.panta pirmās[1] daļas sankcijā paredzētais vieglākais sods – naudas sods, jo apsūdzētās ienākumi nav tik lieli, lai naudas soda piemērošana neliegtu apsūdzētajai iztikas līdzekļus. Līdz ar to tiesa secina, ka šo iemeslu dēļ likumā noteiktajā laikā nebūs nodrošināta iespēja naudas soda samaksai.

Tiesa nepiemēro apsūdzētajai transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, savu lēmumu pamatojot sekojoši. Tiesas rīcībā nav ziņu, ka no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apsūdzētā būtu pieļāvusi kādus administratīvus pārkāpumus, lai gan visu šo laiku viņai bijusi iespēja vadīt transportlīdzekli. Tāpat tiesa ņem vērā, ka pašreiz spēkā esošā Krimināllikuma

260. panta pirmās[1] daļas sankcija neparedz papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, bet tādu par konkrēto noziedzīgo nodarījumu būtu iespējams noteikt saskaņā ar Krimināllikuma 44.panta trešo daļu, ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu. Tiesa konkrētajā gadījuma nekonstatē priekšnoteikumus transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanai un atzīst izraudzīto sodu par pietiekamu.

Cietušais /pers. C/ tiesas sēdē uzturēja iesniegto morālā kaitējuma kompensāciju EUR 10000 apmērā, ņemot vērā veselībai nodarītos bojājumus un ilgstošo ārstēšanos.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ ar šo spriedumu tiek atzīta par vainīgu miesas bojājumu nodarīšanā cietušajam /pers. C/, apsūdzētajai ir pienākums atlīdzināt cietušajam nodarīto kaitējumu. Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas piedziņu, tiesa vadās pēc attiecīgām likuma normām.

Krimināprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Krimināprocesa 350.pants nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Civillikuma 1635.pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka ir pieņemams, ka /pers. B/ noziedzīgo darbību rezultātā cietušajam /pers. C/ ir nodarīts morālais kaitējums.

Izlemjot jautājumu par morālā kaitējuma atlīdzības apmēru tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus un smagumu. Noziedzīgs nodarījums izdarīts aiz neuzmanības. Cietušais nav iesniedzis tiesai dokumentus, kas apliecinātu cietušā liecības, ka ārstēšanās tiek turpināta un apsūdzētās darbību rezultātā bija nepieciešamas trīs operācijas.

Tiesa, nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, pamatojas uz Krimināprocesa likuma 352. panta pirmajā daļā izvirzītiem vērtēšanas kritērijiem, proti, radīto mantisko zaudējumu apmēru; noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; psihiskas traumas.

Tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma kompensācijas apmērs krimināprocesā nosakāms EUR 2000 apmērā.

Nosakot morāla kaitējuma kompensāciju apmēru, tiesa ņem vērā LR Augstākās tiesas apkopojumā 2010./ 2011. „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā" iestrādātās vadlīnijas un paustās atziņas.

Pēc tiesas ieskata norādītā summa ir pamatota un pietiekama taisnīguma nodibināšanai un morālā kaitējuma atlīdzināšanai.

Cietušā pārstāvis /pers.S/ lietas materiāliem ir pievienojis kvītis, no kurām redzams, ka cietušais /pers. C/ ir veicis samaksu EUR 880,12 apmērā par zvērinātā advokāta sniegtajiem pakalpojumiem. Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 6.punktu un 8.punktu un 368.panta pirmās daļas noteikumiem šie izdevumi ir piedzenami no apsūdzētās par labu cietušajam. Līdzīga atziņa ir pausta Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 02.augusta lēmumā lietā Nr. SKK-401/2007.

Pamatojoties uz minēto un, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.p.p., tiesa

nosprieda:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta pirmajā[1] daļā un noteikt sodu piespiedu darbus uz 160 (viens simts sešdesmit) stundām.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, labā procesuālos izdevumus EUR 880,12 un kaitējuma kompensāciju EUR 2000, kopā EUR 2880,12 (divi tūkstoši astoņi simti astoņdesmit *euro* 12/100).

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2015.gada 30.marts.

Tiesnese **I.Krigena-Jurkāne**